GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 35. Brasiovu 20|8 Maiu 1877.

Ce este nationalitatea?

„Este o bóla a vécului nostru, e unu fanatismu gretiosu, precumu fusese si celu de religiune, in fine nationalitatea e unu fetu-sterpitura alu egoismului unoru ómeni ambitiosi, fii bastardi ai lui Antichristu, cari cá se póta domina ei preste parti mai mici de ale omenimei, se oppunu din respoteri la sublim'a idea cosmopolita de una turma si unu pastoriu. Ce mai vreti? Acésta idea nefericita a nationalitatiei se propaga numai dela 1848 incóce, de candu s'au inventatu si unele nationalitati, care astadi se numescu in bataia de jocu „interessante", precumu de es. a Valachiloru, a Ruteniloru, a Sloveniloru, a Bulgariloru. Suntemu inse mai multu decatu siguri, ca acésta nebunía de nationalitate va disparé si va remané de bajocur'a lumei civilisate multu mai curendu, decatu a disparutu din Europ'a fanatismulu religiosu. Numai Noi se nu incetamu a combate, a face de rîsu si a descuragia pe propagatorii acelei idei si a celoru planuri de rebelli."

Acesta este limbagiulu, pe care'lu pórta in dilele nóstre contra existentiei natiuniloru subjugate multimea tiraniloru mascati, a fariseiloru desfrenati si lipsiti de ori-ce simtiementu mai nobile, prasila de ómeni egoisti si rapitori, dedati a traí si a se ingrasia numai din sudórea si sangele altora. — Acestoru classe de ómeni urmédia roiuri de venetici lesînati de fóme, de frigu si golatate, déra fórte nerusînati, cari adeca in momentele, candu ii miluesci si incaldiesci cá pe nisce sierpi la peptulu teu, ei i-si batu jocu de totu ce ai tu mai sacru, de originea, de limb'a, de patria si de tóte datinele strabune ale natiunei tale. Pre lenga órdele de proletari venetici appare din timpu in timpu inca si alta classe de proletari, adeca de literati, cari, dupace nu se ajungu cu midiulócele de viétia cate potu castiga la ei a casa, vinu in patri'a si la natiunea ta, unde dupa unu studiu fórte superficiale de cateva dile séu multu 2—3 septemani, mânjescu cate unu volumu spre a demustra lumei, ca natiunea ta nu merita de locu a fi considerata cá poporu demnu de a se bucura de viétia propria, autonóma, independenta; cu acea marfa apoi ei facu specula bunicica, vendiendu-o la toti, ale caroru planuri sunt ajutate prin scrieri de acele perfide, care de regula iau de pretestu civilisatiunea loru mai inalta, déra scopulu loru celu adeveratu este, cá se te incalece, se se inbuibe din spinarea ta.

In vederea acestoru atentate asupra vietiei nationale, celu mai intristatoriu lucru este, ca de cativa ani incóce, acelea idei perverse, destructive, acelu cosmopolitismu falsu si minciunosu, acea arma veninósa a tiraniei a inceputu se atace si se infecte chiaru si spiritele unoru teneri de nationalitate romanésca dintru aceia, cari au invetiatu pe la scóle si universitati straine. Celu pucinu noue ni s'au comunicatu atatu in scrisu catu si prin graiulu viu una serie de informatiuni despre mai multe casuri deplorabili, din care aflamu, ca sunt si individi atatu de gangrenati prin idei desfrenate si nihilistice, in catu dupace sugu si storcu obolulu natiunei, séu dela parintii loru, séu si dela natiune in forma de bursa séu (stipendiu), apoi inca ei se dau de catra padure, infrunta pe benefactorii loru sub preteste de nimicu si trecu in castrele straine, cá si cumu ar' fi nisce pui de corbi crescuti de mici la casa, cari, dupace prindu aripi, sbóra pe ací incolo, pana unde dau preste cei de o natura cu ei.

Lectorii diarieloru romanesci au avutu ocasiune de a citi, mai alesu de ani 29 incóce multe sententie si axiome citate din scrierile celoru mai renumiti barbati de statu si ómeni sapienti, francesi, italiani si germani, carii nationalitatea si limb'a o punu mai pre susu de tóte bunurile din lume si recomanda celoru de aceeasi nationalitate cu ei, cá in acestu respectu se fia catu se póte de egoisti. Aceiasi sapienti, istorici si filosofi afla, ca ide'a nationalitatiei s'a nascutu si s'a incorporatu dintr'odata cu formarea de societati mai mari omenesci si cu intinderea loru pe faci'a pamentului, prin diverse regiuni si clime. Mithulu biblicu despre confusiunea limbiloru la turnulu Babiloniei cuprinde in sine unu mare adeveru. De ací incolo vechiulu testamentu (care nu datédia dela 1848) este plinu de manifestatiuni si separatiuni nationali dupa limbi, caracteru, datine, relatiuni climatice. Rigorós'a inchidere a egipteniloru de catre alte popóra, separatismulu hebreiloru, urele dintre acestia cu alte popóra din vecinatatea Palestinei, marea diversitate intre assiriani, medi, persiani, schiti, eleni etc, fostu-au acelea popóra totu fii bastardi ai lui Antichristu? Fariseii moderni, inbuibati cá lipitorile de sange omenescu, au fruntea de a citá cuventele noului testamentu despre una turma si unu pastoriu. Apoi déca e vorb'a de a lua si masc'a religiunei, aceea se póte smulge de pe faci'a loru totu cu citate din s. Scriptura. Isusu Christosu a comandatu apostoliloru si invetiaceiloru se mérga a propaga evangeli'a in tóte limbile, le-a promissu descensiunea spiritului santu, cá se'i invetie tóte limbile. Isusu Christosu a comandatu charitatea si infratirea popóraloru prin perfectiune, adeca prin cultura morala, éra nici-decumu si nici-odata prin exterminare de limbi si nationalitati. Apostolii ori-unde au ajunsu, la elini, la romani, la sciti si traci, n'au pretinsu dela acele popóra, cá se invetie limb'a loru ebraica, ci au vorbitu cu ele in limbile loru nationali.

Déra ce se ne afundamu noi ací in istori'a popóraloru antice, candu fariseii moderni sunt combatuti si rusînati chiaru prin faptele loru. Observati bine, ca ei una dicu si alt'a facu. Cei mai aprigi persecutori ai natiuniloru subjugate sunt totuodata si cei mai fanatici si cerbicosi aparatori ai nationalitatiei proprie. Si déca s'ar' indestulí numai cu atata; ei inse sunt rapiti multu mai departe prin egoismulu loru. Precumu in padurile selbatece unii arbori tragu in sine tóte sucurile si prin acésta omóra pe altii de prin pregiuru, séu incai ii facu, precumu se dice, se inpilésca, intocma urmédia si fariseii moderni; ei totudeuna se radîma pe dreptulu celui mai tare, fora nici-unu scrupulu in alegerea midiulóceloru, prin urmare te si provóca la lupta pe viétia si mórte. Asia vediuramu de es. pe fariseii greciloru tractandu pana in dilele nóstre cu bulgarii, cu macedo-romanii, cu arnautii. Asia germanii din Prussi'a au mai exterminatu pe multimea slaviloru din acea tiéra. Fariseii angliloru s'au incercatu se inghitia pe 7 millióne de irlandesi, pana ce era pe ací se se innece cu ei, cá si buna-óra germanii din Austri'a cu slavii. Fariseii rusiloru, de si natiunea loru e fórte numerósa, nu sunt mai buni cu nimicu decatu ceilalti; ei inca, sub pretestulu unitatiei imperiului, nu se mai satura a desnationalisa, adesea cu midiulóce fórte brutali si neomenóse, din care causa au si trasu asupra'si ur'a toturoru popóraloru.

Asia déra ide'a nationalitatiei nu este noua, ci fórte vechia, lupt'a nu este trecatória, efemera, ci este millenaria, si va mai dura insocita de versari de sange, pana candu cultur'a cea adeverata nu va desarma cu totulu pe tiranii nationalitatiloru. Pana atunci inse ce vomu face noi? Vomu lupta, si acea lupta o vomu transpune la descendentii nostri cu limba de mórte (cu testamentu) dintr'o generatiune la ceealalta. Vomu imita si urmarí pasu din pasu pe natiunile de prin pregiurulu nostru. Vedeti cu ce furia lupta de es. maghiarii pentru 50 de mii ciangai din Moldova, pentru 5 mii din Bucovin'a, pentru 2 mii din Bucurescí, pentru cateva sute, nu maghiari, ci numai renegati din comitatulu Hunedórei, in fine pentru cateva fete perdute, duse pe la Constantinopole si Alexandri'a. Cautati la infratirea loru cu turcii si veti apretia de ajunsu intensitatea egoismului loru nationale. Altu esemplu. Cine din noi nu cunósce miculu poporu sasescu si istori'a lui? Lupta acestia dela 1848? Ei lupta de secole pentru nationalitate in sensulu strinsu alu cuventului asia, incatu acestu poporu tienea pana in secululu presente de crima capitala amestecarea de sange prin casatorii cu individi din alte nationalitati, ba nu suferiea nici se locuésca ómeni de alta natiune in midiuloculu loru. In diet'a transilvana din a. 1863—4 proiectulu celu prea interessante de lege pentru nou'a impartire a tierei se amanà si respective cadiù mai alesu din causa, ca deputati si regalisti sasi cá Bedeus, Gull, Obert, Salmen, Schmidt H., Schuler-Libloy, Dr. G. Teutsch, Wittstock s. a. nu suferíea cu nici-unu pretiu cá se remana unu singuru satuletiu sasescu incorporatu la vre-unu districtu, care era se fia administratu cu ajutoriulu limbei romanesci ori unguresci, ci pretendea pe viétia pe mórte, cá comune de acele ratacite printre cele doue nationalitati se fia declarate si recunoscute de asia numite enclave sasesci, care se stè sub universitatea natiunei sasesci. Ce rusîne inferatória pentru toti renegatii; ce afrontu pentru multimea romaniloru maghiarisati in Secuime si in Ungari'a! „De nu amu mai avé altu folosu dela enclavele acele, unulu ne va fi siguru: ca vomu da si in acele functionari de sangele nostru." Asia -si dicea sasii pe atunci. Adeca intocma precumu -si dicu astadi fariseii din scól'a dela Dobritienu: Cu catu voru apuca pe man'a nóstra mai multe scóle din comunele romanesci, cu atatu mai multi studenti de ai nostri vomu asiedia pe la acele, astadi cá docenti si professori, preste vre-o 50 de ani si cá popi si protopopi la bisericele romanesci, curatu cá in dilele lui Apaffy Mihaiu, ca-ci déca nu mai multu, vomu restabili protopopiatele romano-calvinesci din districtulu Fagarasiului, din comitatulu Hunedórei si alu Albei, apoi asia mai departe; éra pe studentii romanesci si mai alesu pe fetiorii de popa,

denuntiandu'i, candu de dacoromanisti, candu de russolatrii, ii vomu goní din tiéra, se se duca in tiér'a loru.

Independenti'a statului romanu

pretinsa in resolutiunea bine si cu mare precautiune formulata a parlamentului romanu, este astadi unulu din cele mai principale obiecte, ce se discuta in tóta press'a europeana. Vocile, se intielege, sunt catu se póte de diferite, unele sunt cu totulu inemice, altele mai indiferente, cele mai pucine inse amicabile desvoltarei independente a statului romanu. Deórace inse bine scimu, ca in politica decidu interessele, nu simpathiele dintre popóra si, precandu vedemu pe insisi barbatii de statu ai Romaniei portandu astadi o politica de interessu in adeveratulu intielesu alu cuventului, — nu ne potemu mirá nici-decumu de recea si calculatóri'a reserva, cu care intimpina press'a europeana votulu camerei romane din 11 l. c.

Dintre tóte marile poteri, cate sunt directu séu indiréctu interessate la solutiunea incurcaturiloru orientali, este astadi póte singura Germani'a, care ar' poté la timpulu seu aruncá unu votu decissivu favoritoriu in cumpan'a destineloru statului romanu. E dér' de celu mai mare interessu a cunósce opiniunea politiciloru competenti din Berlinu relativu la votulu cameréloru romane. In priviuti'a acést'a scrie fói'a partitei domnitórie prussiane „National-Zeitung" din Berlinu urmatóriele.

„Declaratiunea de independenti'a Romaniei veni/a fi decissa in 11 Maiu de catra camera si, dupa cumu se póte prevedé, principele Carolu uu va refusá a dá acelei declaratiuni sanctiunea s'a. Acést'a procedere a r e o i n s e m n a t a t e m u l t u d i f e r i t ó r i a de incercarea anológa ce·o facù Serbi'a in tómn'a trecuta. Tocma dupa esperiintiele facute cu Serbi'a guvernulu si camerele romane s'ar' fi feritu de siguru d'a intreprinde unu asemenea pasu, déca la poterile, cari au unu interessu la positiunea tierei, ar' fi fostu terrenulu totu atatu de pucinu preparatu si esaminatu, cumu a fostu la proclamarea regelui Milanu.

P r i n c i p e l e C a r o l u s i m i n i s t r i i s e i n u s u n t d o m i n a t i d e g r a b 'a s i p a s i u n i l e a c e l e ó r b e, cari erau atunci sumutiate in Serbi'a. Prelenga acésta insusi resbelulu odata isbucnitu a impinsu pe Romani'a in positiunea, care o provóca la rumpere. In 9 Maiu a subscrisu sultanulu, dupa cumu se anuntia, o Irada, care esprime destituirea principelui Carolu. Dupa-ce Pórt'a nu a potutu dá principatului ameníntiatu acelu scutu, care i-ar' fi fostu de lipsa, cá se se póta oppune invasiunei russesci, dupa-ce turcii insisi pasira mai antaiu ofensivi contra territoriului romanu, dupa-ce Pórt'a la tóte reclamarile Romniei nu a datu nici unu respunsu séu a respunsu iu modu ofensatoriu, dupa-ce in fine s'a pasitu chiaru la destituirea principelui Carolu, — dupa tóte aceste respunsulu celu mai nemeritu la agressiunile si ofensele turciloru a fostu negresitu acela, ce l'a datu acuma camer'a romana. Adeveratu, ca Romani'a n'a priimitu respunsu nici la tanguirile sale adressate poteriloru garante. Prin acést'a inse Romaui'a a fostu eliberata de datori'a d'a luá de directiva consilia d'ale mariloru poteri, si a potutu, b a a t r e b u i t u se urmedie numai si numai propriei, sale decisiuni libere, cumu s'a desvoltatu in faci'a realitatii amenintiatórie. R o m a n i 'a v a d e v e n i d e a d i i n c o l o i n s o l u t i u n e a i n c u r c a t u r i l o r u p e n d e n t e u n u f a c t o r u i n s e m n a t u, póte nu atatu prin propri'a s'a greutate, catu p r í n v a l ó r e a ç e e i v o r u d a - o m a r i l e p o t e r i. Incatu se voru aretá in apusu séu si in Petersburg priimitori pentru ide'a, care a atins'o camer'a romana, punendusi independinti'a solemnelu pe basele „missiunei istorice", — acést'a va depinde dela reusit'a acestoru incurcaturi orientale, dela greutatea poteriloru, cari au fostu miscate in acestu resbelu si çariase voru mai pune inca in jocu!!"

Epistola respectuósa catra femeile nóstre.

Sunt nóue luni, de candu femeile compatriotiloru nostri maghiari prepara cu mare zelu scame, bandage si alte obiecte necessarie la vindecarea soldatiloru turcesci raniti in batalii. Acésta activitate nu numai puru humanitaria, ci totu-odata si fratiésca a dameloru maghiare, a fostu primita cu mare multiamita de catra gubernulu turcescu si de generalii armatei ottomane. — Femeile nóstre in Transilvani'a, Ungari'a, Bucovin'a s'au simtitu pana acumu obligate a da ascultare simtiementeloru de mila si dorere, de cateori armat'a nóstra imperiale -si versà sangele, cá in 1848/9, 1859, 1864, 1866, in care campanii se aflá si fii loru cu miile si cu diecile de mii. Astadi, in aceste dile de proba si crisa suprema, se vedu si femeile nóstre ajunse in positiunea femeiloru natiunei maghiare, de a spala si lega ranele aceloru ostasi romani, frati ai nostri mai multu decatu maghiarii cu turcii, cari provocati si trasi in lupta de catra ottomani, se batu si-si versa sangele, nu din vre-o vanitate si trufia, ci in sensulu celu mai strinsu alu cuventului pentru existenti'a patriei si a natiunei, pentru libertate contra vechiei tiranie selbatece, care prefacuse patri'a loru de atatea-ori intr'unu mormentu universale. Tóte actele publice mai recente esite dela legislativ'a si dela gubernulu Romaniei, cumu si evenimentele dileloru din urma ne potu convinge pe toti, ca Romani'a este decisa à'si apara existenti'a si drepturile sale pana la marginile estreme. Déca nu amu mai avé alta proba despre firm'a decisiune a locuitoriloru tierei de a se apara pe viétia pe mórte, ne ar' fi de ajunsu acele liste lungi de oferte estraordinarie, in cai frumosi (pana acumu preste dóue mii), in bani, nutretiu, adeca fenu, paie, ordiu, ovesu, in grau de pane, in vinu si vinarsu, care curgu neincetatu din tóte regiunile tierei, de buna voia asia, catu legea requisitiuniloru usitata in tóte staturile, votata si in Romani'a, se aplica multu mai pucinu decatu se temea unii.

In catu pentru femeile romane, éta societatea crucei rosie infiintiata in Bucuresci, cu ambulantiele si spitalele sale, éca inse si societatea nobileloru femei infiintiata in a dou'a capitala de catra damele din cele mai de frunte familii ale Moldovei cu scopulu respicatu in cinci puncte ale programei sale. Scurtu, natiunea intréga, barbati si femei, juni si june s'au decisu a sacrifica totu, avere, sanetate, viétia pentru salvarea celoru mai sublime bunuri din lume.

Facia cu aceste evenimente era preste potintia, cá femeile nóstre dincóce de Carpati se mai remana indereptulu femeiloru maghiare si serbe in manifestarea prin fapta a compatimirei si a dorerei sufletesci catra acei bravi ostasi, loviti de glontie, rupti prin bucati de bombe si granate, intiepati de baionette, taiati de sabia, calcati, raniti in diverse moduri.

Onórea initiativei este a f e m e i l o r u d i n S a b i i u, de unde primiramu inca de Vineri scirea telegrafica despre infiintiarea unui c o m i t e t u d e d a m e, care luà asupra'si primirea si inaintarea offerteloru destinate pentru cei raniti.

Nu ne indoimu unu momentu, ca femeile nóstre din alte comune, mai alesu urbane, opidane si chiaru rurali de cele mari, voru forma mici comitete de cate trei séu cinci inse, spre a se consulta de es. despre c a l i t a t e a scameloru, form'a bandageloru si altele cá acestea, cumu si de modulu inaintarei pacheteloru la loculu destinatiunei loru. In catu pentru scame, bandage si alte obiecte necessarie la vindecarea celoru raniti, va fi fórte bine, cá ori-unde Vi se da ocasiune Dómnele mele, se luati consiliulu mediciloru speciali.

Se cere dela subscrisulu, cá se aratu adress'a, sub care au a se transmitte pachetele, se intielege cu post'a, pre lenga c a r t e d e c a r a u s i a (Frachtbrief) si declaratiune separata, in care se fia anumite obiectele. Acea adressa este:

D. Dn. **Dimitrie Grig. Ghica** presiedinte, in localulu eforiei spitaleloru civili.

B u c u r e s c i.

Déca cuiva nu'i este indemana a se adressa de a dreptulu, pentru acestu casu subscrisulu se supune deocamdata la grij'a de a primí pachetele francate pana aici la Brasiovu si date la adress'a lui, éra de aici se voru inainta in modulu ce se va afla mai promptu si mai siguru.

B r a s i o v u, 7/19 Maiu 1877.

G. Baritiu.

Subscris'a, invitata de santiani'a oblegatiunei, ce o are fiacare sufletu romanu, de a sari intru ajutoriu fratiloru de unu sange, cari se afla in suferintie, si cu atatu mai vertosu intru ajutoriulu eroiloru romani, cari sangera ori-si-unde in lupta pentru apararea existentiei nationale romane, offeru pe sam'a braviloru ostasi raniti din Romani'a 30 Chilograme de scame si bandage, invitandu pe tóte sororile romane la asemene offeriri, cu cari detorimu consangeniloru nostri ostasi raniti in batalia. — Brasiovu, 7/19 Maiu 1877.

Sevastiana I. Muresianu m. p.

Brasiovu, in 19 Maiu st. n.

Domnii unguri paru a nu fi multiumiti cu atitudinea loiale si pacìnica, ce poporulu romanu de dincóce de Carpati o observa in aceste tempuri critice si furtunóse facia de evenimentele ce es petrecu astadi in Romani'a libera, si pentru aceea, dupace acumu in drepturi si libertati nu ne mai potu atacá, fiindu-ca de acele din bunavointi'a si grati'a loru nu mai avemu, — au inceputu cu machinatiuni si uneltiri a ne atacá chiaru in demnitatea nóstra nationale si a ne silí cu ori-ce pretiu, cá se esîmu din reserv'a ce ni-amu impusu. Asiá intre altele cetimu in diurnalele maghiare, ca cei mai insemnati barbati romani din Transilvani'a ar' fi adressatu o proclamatiune catra fratii loru din Romani'a, carora le dicu, ca au facutu o nebunia de legatu, candu s'au aliatu cu Russi'a, care nu numai ca nu-si va tiené promissiunile, ci va amblá chiaru se inghitia Romani'a; si totuodata i svatuiesce, cá se se aliedie cu Ostrunguri'a, care 'si respectédia promissiunile (?), desi Ungari'a urmédia in unele cause o procedere nedrépta facia de nationalitati.

Ori-si-cine póte se véda, ca acésta pretinsa proclamatiune este productulu vicleniei unguresci, care a intocmitu lucrulu asiá de bine, incatu nice se nu se póta desmintí, ca-ci atunci totu fabricatorii acelei proclamatiuni ar' vení se dica, ca romanii sunt rei patrioti. Inse cu tóte aceste noi trebue se observamu, ca nu credemu se esiste in tóta Transilvani'a nu numai vre-unu barbatu romanu insemnatu, ci si altu adeveratu fiiu alu natiunei romane mai pucinu insemnatu, care se fi aflatu de necessariu si de consultu a dascalí pre fratii nostri de dincolo de Carpati. Cumca Russi'a nu-si tiene promissiunile, acést'a romanii nu o potu scí, dér' cumca domnii unguri nu respectédia nice chiaru legile facute de ei, necumu promissiunile, acést'a o scie prea bine fia-care romanu si cu atatu mai vertosu romanulu transilvanu, si acést'a o recunósce si auctorulu acelui escamotagiu politicu. Noi romanii din Transilvani'a n'avemu se portamu grige de fratii nostri de preste Carpati, ca-ci ne ajunge noue a ne ingrigí de noi, cá nu cumva dlu Tisza se se incerce a-si implini ástadi cá ministru promissiunea ce ni-a dat'o odata in camer'a deputatiloru cá capu alu oppositiunei, candu a disu, ca déca nu vremu se fimu maghiari, apoi densulu ne va face si fora voi'a nóstra, séu ne va tramite la Bucuresci. Apoi afara de acést'a dlu Tisza s'a recomendatu de candu e ministru si cá „sfarimatoriu" de nationalitati. La poterea de sfarimare avemu deci noi se ne cugetamu, era nu la aceea, de a da Romaniei svaturi necalite, cari nu-i trebuiescu.

— Ovatiunea cea imposanta, ce s'a facutu archiducelui Albrecht in Zagrabi'a, a datu ansa, precumu amu observatu si in numerulu precedentu, si la interpellatiuni in camer'a maghiara. Dlu primu ministru fù inierpellatu, déca este adeveratu, ca afara de imnulu poporalu austriacu s'a cantatu si imnulu russescu, ca in mai multe locuri s'au vediutu, pre lenga tricolorulu croatu si pre lenga

flamur'a imperiale austriaca, chiaru si flamure russesci, si ca in fine flamur'a maghiara, déca s'a si vediutu undeva, a fostu insultata si chiaru doborita? — Ministrulu a respunsu, ca primirea a avutu unu caracteru officialu, ca flamure russesci n'au fostu si ca cele ungurescí inca n'au fostu insultate, si ca in fine imnulu russescu nu s'a cantatu, ci s'a cantatu o nóua compositiune a maiestrului de musica militare, care piesa sémena inse cu imnulu russescu. Va se dica, dlu Tisza a spalatu cojoculu fora cá se-lu ude. Cine va vrè, se créda, noi nu credemu.

— In sied. dela 16 Maiu a camerei maghiare deputatulu Helfy interpellà pe guvernu, déca facia cu evenimentele din Romani'a nu cugeta, ca a sositu tempulu a luá o positiune resoluta si in intielegere cu celelalte poteri a sustiené valórea tractatului de Parisu? — Ministrulu Tisza respunse, ca Romani'a n'a datu nice unu motivu de agresiune; armat'a russa a intratu in Romani'a cu consemtiementulu guvernului romanu si alu tierei. Tractatulu de Parisu nu neutralisédia pe Romani'a, si apoi e intrebare, déca „neutralitatea Romaniei ar' fi dè doritu pentru Austro-Ungari'a.

— De vr'o cateva dile incóce se vorbesce si se scrie de caderea contelui Andrássy cá de o fapta implinita. Inregistramu acésta scire sub tóta reserv'a, cu tóte ca nu ni se pare tocmai neintemeiata, candu vedemu, ca in aceste momente critice dlu cancelariu imperialu, in locu se stè la postulu seu, petrece la mosi'a sa din Ungari'a, la Terebes, cu tóte ca dsale nu i s'a acordatu concediu, cá dlui Bismark. Apoi fanatismulu unguriloru din Pest'a pentru turci inca i-a camu potutu periclitá positiunea.

* *

Guvernulu anglesu a datu nóue declaratiuni cu privire la atitudinea Angliei facia de resbelulu russo-turcu. Ministrulu de financie Northcote a disu in camer'a comuneloru, ca Angli'a n'a aprobatu pe Russi'a si n'a provocat'o. Guvernulu anglesu voiesce se remana liberu de a lucrá dupa impregiurari. Pre catu tempu interessele britanice voru remané neatinse, pre catu tempu mai cu séma calea Indieloru nu va fi amenintiata, nu voru fi cuvinte, cá Angli'a se sustiena o lupta, la care alte tieri sunt asemenea interessate. — Éra ministrulu de esterne Derby a disu in camer'a lordiloru, ca responsabilitatea resbelului cade numai asupra Russiei. Angli'a nu póte declará, ca este indiferenta facia cu tóte eventualitatile ce se voru ivì; ea are cu Austri'a relatiuni confidentiali; unu schimbu confidentialu de idei a avutu locu intre Angli'a si Austri'a si dsa nu crede, cá acést'a se céra dela Angli'a, cá se lucre in vertutea tractateloru intr'unu modu, care o ar' pune in incurcature.

— O scire electrica din Parisu 16 Maiu ne spune, ca ministeriulu a demissionatu din caus'a unoru divergintie de pareri cu presiedintele republicei in privinti'a politicei interne.

Resbelulu.

O scire dela Constantinopole, 15 Maiu, ni anuncia urmatóriele: „O lupta crancena s'a inceputu in Dobrogea, unde a strabatutu unu corpu de armata russescu, constatatoriu de infanteria, cavaleria si artileria, fortiandu trecerea preste Dunare pe la Potbachi.“ Acésta scire de mare importantia pana astadi, 18 Maiu, nu s'a constatu inca, inse aveudu in vedere, ca ea vine din Constantinopole, si luandu in considerare procederea russiloru, cari nu facu sgomotu mai ainte de fapt'a implinita, — nu potemu se dubitamu in adeverulu ei.

Déca deci se va adeverí, ca unu corpu de armata russescu a trecutu in Dobrogea, apoi trebue se ne asteptamu catu mai curendu la trecerea altui corpu russescu in Bulgari'a. Acésta trecere se vede chiaru si de acolo a fi iminenta, ca cortelulu generalu alu armatei russe s'a asiediatu deja la Ploiesci.

Alta scire, comunicata totu de biuroulu telegraficu, ne spune, ca in nóptea de 14 Maiu siese nài turcesci incarcate de soldati au incercatu a trece Dunarea pela Rusciucu in Romani'a si ca in urm'a focului vehementu ce l'au intempinatu la malulu romanescu au fostu silite a se intórce de unde au plecatu. In adeverulu acestei sciri nu ne vine a crede, fiindu-ca foile romane din Bucuresci nu facu nice o mentiune despre o asemenea incercare turcésca, apoi si afara de acést'a turcii inca au atat'a minte, incatu se nu se duca la mórte secura. In fortaretiele loru se voru mai poté aperá, inse déca voru trece Dunarea, potu fi securi, ca inapoi nu se voru mai intórce.

Mai curendu ne vine a crede, ca acele nài cu soldati turci n'au avutu alta de cugetu, decatu se jefuiésca, se arda si devastedie tiermurile romanesci totu ce voru aflá si apoi se fuga érasi inapoi, inse se vede ca nu li-a successu, precumu li-a successu totu atunci la alti 50 de turci, cá se tréca la pichetulu romanu Morile, se puna focu pichetului si unei siure de fenu si apoi se se retraga. In „Romanulu“ dela 4/16 Maiu, aflamu cu privire la scirea de mai susu urmatóriele: „Din Giurgiu s'a vediutu eri o mare agitatiune in trupele din Rusciucu. Nu se scie, déca acésta mare miscare erá provocata de manevrele generale séu deca trupele aveau se plece spre unu altu punctu. Nu se crede inse nici in unu casu, cá voiescu se tréca Dunarea.“

— In 14 Maiu n. s'a inceputu de nou bombardamentulu intre Olteniti'a si Turtocai'a, care bombardamentu s'a continuatu pana a treia di in 4/16 Maiu, candu „Romanulu“ aduse urmatóriele sciri: „2 óre din di. — In acestu momentu mare lupta cu tunuri intre Turtocai'a si Olteniti'a. Se vede deja focu la Turtocai'a... $2^1/_2$ óre. Foculu baterieloru romane dela Olteniti'a a fostu atatu de viu, incatu aflamu ca Turtocai'a este in flacari.“ — Catu de mare este enthusiasmulu soldatiloru romani se vede de acolo, ca mai multe glóte sau cerutu — dice totu „Romanulu“ — dela siefii loru, cá se-i lase se tréca Dunarea in notu, cá se se bata cu turcii.

* *

Diurnalele straine sciu a spune, ca la ordinulu guvernului romanu ar' fi aparutu nisce charte noue, unde Romani'a se numesce „Daci'a noua“, care nu va contiené numai territoriulu Romaniei de adi dimpreuna cu Bassarabi'a, ci si Bucovin'a, Transilvani'a si Ungari'a de sudu cu Timisiór'a.

— Despre primirea marelui duce Nicolae in Bucuresci cetimu in „Romanulu“ urmatóriele:

„Marele duce Nicolae, impreuna cu fiulu seu, a sositu in 4/16 Maiu la órele 12 in Bucuresci, precumu amu anunciatu.

MM. LL. Domnulu si Dómna au primitu la gara pe Illustrulu óspe, incongiuratu de ministrii, de cas'a civile si militara si de unu statu-maioru numerosu.

Unu essadronu de cavaleria, care se aflá pe perronulu garei, cu stindardulu regimentului a facutu marelui duce onórile militare, ér' music'a a esecutatu marsiulu natiunale russescu.

M. S. Domnulu si marele duce s'au imbratiosatu; apoi marele duce, dandu braciulu M. S. Dómnei, s'au indreptatu spre salonulu de onóre alu garei, unde M. S. a presentatu augustului óspe pe ministrii, cas'a s'a civile si militara, diferitii siefi de corpuri si mai multe persóne de distinctiune.

M. S. Dómn'a s'a suitu apoi intr'o trasura cu marele duce; M. S. Domnulu intr'o alt'a cu fiiulu marelui duce si d. primu-ministru cu d. generalu Nepotcoicinski in a trei'a.

Sosindu la palatu, corpulu de garda a salutatu si a defilatu pe dinaintea Altetieloru loru. Marele duce a salutatu drapelulu romanu.“

— „Monitorulu officiale“ publica denumirile officiariloru militiani la 4 divisiuni militari territoriali séu la 31 batalióne; ér' in orasiele cu locuitori preste 20,000, militi'a se confunda in gardele orasianesci si in casu de mobilisare se voru urma dispositiunile legii generale asupra organisarei poterei armate, dupa legeá promulgata in „Monitorulu“ din 3/15 Maiu.

— Domnitoriulu visitá armat'a si la Olteniti'a si-si exprimá deplin'a multiamire cu bravur'a militaria a armatei romane.

Avisu catra „Press'a“ din Bucuresci.

Din Romani'a. „Pesti Napló“ diariulu aristocratiloru Unguriei, intre alte multe érasi mai aduce doue sciri de cele cornurate dela Bucuresci cu dat'a din 10 Maiu in Nr. 119, pentru care declara cu frunte de feru, ca garantéza de adeverulu loru. Tocma de aceea inse noi nu le potemu trece cu vederea, si ne vedemu obligati a le aduce la cunoscinti'a publicului romanescu. Una din acelea sciri afirma, ca in Romani'a ar' existe una partita fórte potente (igen hatalmás párt), compusa din fosti ministrii si din primele capacitati ale tierii, cu cari simpathiséza si poporulu, ca acésta partita doresce, cá Romani'a se fia incorporata, nu la monarchi'a austro-ungurésca, ci simplu la Ungari'a, sub conditiunile pe lenga care se afla incorporata Croati'a. „P. N.“ stà se jure, ca aceste nu sunt frase, ci curatulu adeveru.

Binevoiti a compara pe acea minciuna piramidala, publicata pe onóre ungurésca, cu manifestulu partitei conservative ce se vede in „Press'a“ Nr. 82 din 4/16 Maiu esitu in Primulu Bucuresci sub auspiciile dlui Bas. Boierescu fostu ministru de esterne, propriulu capu alu partitei conservative si luptatoriu cunoscutu pentru independenti'a absoluta a Romaniei, din care causa a si fostu silitu a se retrage in a. 1875.

Mai departe: „ca romanii din Transilvani'a ar' fi tramisu proclamatiune catra romanii din Romani'a, cá se nu creda muscaliloru, se nu se confedereze cu ei, cí numai cu Austro-Ungari'a contra muscaliloru; ca-ci de voru invinge muscalii, va fi vai de rass'a latina.“

In ceea ce concerne acésta scire fabulósa, noi asecuramu pe lectorii nostri, ca nu scimu nimicu, nu amu auditu nimicu de asia ceva, si nu o credemu nici-decumu. Nu o credemu, pentru-ca regul'a si tienut'a romaniloru transilvani a fostu si mai este in acestu respectu: a nu se amesteca nici-decumu in afacerile publice politice ale Romaniei, a'si domina si infrena ori-ce curiositate de a sci secretele politicei din Romani'a. Ratiuni grave inpunu romaniloru din Transilvani'a o infrenare cá acésta. Cea mai cumpanitória din tóte este, ca in momentulu in care densii ar' agita in sensu ungurescu, ar' trece de instrumente, de spioni ungurescí platiti, si urmarea ar' fi persecutiunea si scóterea din Romani'a a celoru multi ardeleni applicati acolo cá functionari, cá professori si cativa oficiari, éra acésta pedepsa i-ar' ajunge cu totu dreptulu cá pe nisce tradatori ai sangelui loru. Maghiarii de es. ar' sta se junghia pe aceia din ei, carii ar' cuteza séu indemna a se incorpora la Austri'a, cumu e Croati'a.

Discursulu

d. ministru de externe alu Romaniei **Michalle Cogalniceanu,** rostitu in camera sied. din 29 Aprile v. despre marea cestiune de facia.

„Domniloru deputati! Voiu incepe cu o citatiune imprumutata dela marele diplomatu Talleyrand, citatiune, care mi-a improspatatu-o in memoria on. d. A. Stologeanu: „Centrulu de gravitate alu Europei este la Dunarea de josu.“ Asia este. Cu aceste cuvinte vinu inaintea d-vóstra spre a afirmá din inceputu marele adeveru, cunoscutu nu de astadi, ci de secule, ca la gurele Dunarii sunt in jocu interesse mari europene, si din nenorocire interesse, cari se combatu intre ele! Acestea dloru trebue se ne dovedésca la toti cumca cestiunea de facia nu este o cestiune, déca me potu esprimá asia, o cestiune numai locala, este si o cestiune européna.

Acestu adeveru tienu a'lu constata impreuna cu d-vóstra, pentru-ca a'si voí cá acésta cestiune se fia discutata in modu maturu, in modu cugetatu, lasandu de o parte tóte pulsatiunile animei, lasandu de-o parte enthusiasmulu, judecandu rece, adeca dandu-ne séma bine de ce facemu si de ce avemu se facemu! Prin urmare, d-vóstra, candu vedemu ca tóta Europ'a, ca tóte poterile cele mari stau in espectativa, ca pana acumu n'au luatu nici o otarire, ca tóte se lasa se védia cumu acesti doui mari atleti, Turci'a si Russi'a, atletii dusmani seculari -si voru sfersi cért'a loru, socotescu ca nu veti cere cá guvernulu d-vóstra se via, prin organulu meu, inaintea d-vóstra, cu o otarire definitiva, (applause), adeca se ve spunemu iute unde avemu se mergemu. Nu veti pretinde dela miculu ministru alu afaceriloru straine din Bucuresci, cá se vina se ve faca unu programu politicu intr'unu modu mai determinatu, mai precisu decatu -lu accentuadia mari ministrii ai afaceriloru straine ale mareloru state europene. Acést'a nu o potu face, dér' candu este se calificamu fapte, dér' candu va vení momentulu propriu se luamu otariri si noi suntemu romani, si noi suntemu energici si noi

suntemu ómeni de actiune! Inse cá guvernu noi avemu o datoria mai multu decatu alti romani pentru-ca cá ministrii avemu o respundere multu mai mare decatu fiacare din d-vóstra. I-mi permitu a ve spune acést'a din incoputu.

(D. D. Ghika: bravo!

D. min. de externe. Ve multiumescu, dér' nu ve grabiti; me temu ca in curendu ve veti esprimá altfelu. (Applause si mare illaritate.)

Inse fiindu-ca avemu respundere si ca acésta respundere este nu numai a persóneloru nóstre, este insesi respunderea tierii, ca-ci din nenorocire ce noi facemu tiér'a respunde, faptele nóstre devinu fapte ale tierii; de aceea trebuie se fimu cu cea mai mare cumpanire inainte de a face unu actu, si inainte de a scóte unu singuru cuventu, trebuie de trei ori se ne gandimu si se ne resgandimu.

Suntemu o tiéra libera, suntemu o tiéra cu libertati initióse absolute, libertatea tiparului, avemu libertatea intruniriloru, avemu si o libertate multu mai mare decatu tóte libertatile, care nu este scrisa in constitutiune, dér' care este scrisa in moravurile nóstre, in traditiunile nóstre seculare, acést'a este ospitalitatea romana, si acésta ospilitate nu este esclusiva, ea este data si la amici si la inamici; si inamicii nostrii sunt in tiéra, si in mare numeru, si ei platescu ospitalitatea nóstra calomniandu-ne; fiacare cuventu, care ese din gur'a nóstra, se restalmacesce si sburandu prin firulu telegraficu in tóte coltiurile Europei devine unu actu de acusatiune contr'a tierii nóstre. De aceea suntemu detori se fimu póte in cuvinte multu mai reservati inca, decatu in acte si, cine cunósce si judeca acésta situatiune, trebuie se ne tiene sém'a de reserv'a nóstra.

On. d. Stologeanu, candu ne-a vorbitu despre portarea dusmanésca a Turciei catra Romani'a, din omu in versta a devenitu june si cu verv'a junetii, ne a vorbitu de atrocitatile ce se comitu la fruntariele nóstre! Si eu si colegii mei in positiunea dsale nu asi fi vorbitu altu-felu!

D. Stologeanu va facutu deja istori'a fapteloru seversite in secolulu nostru pregatitóre renascerii nóstre nationale! Si eu apartiu unei generatiuni, unei partite, care s'a luptatu si in contr'a suzeranitatii turcesci si in contr'a protectoratului russescu; si eu apartiu acelei generatiuni, care a lucratu cá acésta tiéra se-si aiba centrulu seu de gravitate in insusi ea, cá acésta tiéra se-si póta hotarí ea destinele sale. Inse totudeun'a amu lucratu nescapandu din vedere ca mantienerea buneloru nóstre relatiuni cu inalt'a Pórta erá pentru noi o buna padia si representandu totu-de-odata si unu interessu europénu.

Actele nóstre mai totudéun'a au tientitu cá din ce in ce se intemeiamu mai strinse legaturi cu inalt'a Pórta, nu dicu de acele legaturi intemeiate pe o stare de lucruri imprumutate dela vécurile feudale si care astadi numai au ratiunea loru de a fi, vasalitate, suzeranitate etc., ci voiescu a intielege acele legaminte intemeiate pe necessitatile vecinetatii, pe interessele reciproce, pe legaturile de o buna amicitia, tóte aceste isvorindu din o frontiera comuna de preste 200 kilometre, pentru-ca astfelu Turci'a si Romani'a, un'a prin alt'a, se fimu mai tari si in faci'a unui alu treilea!

Tóte partile politice din tiér'a nóstra ajungundu la potere, unele intr'unu chipu mai accentuatu, altele intr'unu chipu mai moderatu, au urmatu acestui programu.

Dela tractatulu de Parisu si pana astadi si unele si altele au staruitu se deschida ochii barbatiloru de statu ai Turciei, cá se le arate, ca erá a lucrá in interessulu imperiului ottomanu, lucrandu la interessulu statului nostru! Din nenorocire pucini barbati de statu ai Turciei au intielesu acésta politica sanetósa si din nenorocire acei barbati de statu, cá Resid-pasi'a, cá Ali-pasi'a si chiaru cá Fuad-pasi'a, astadi au muritu mai cu deosebire pentru nenorocirea Turciei; acei barbati representau ceea ce se numesce astadi betran'a Turcia. Betran'a Turcia a muritu si a venitu jun'a Turcia....

O vóce: Softalele.

D. M. Cogalniceanu, min. de externe: A venitu Turci'a juna, care nu se deosebesce din Turci'a cea betrana decatu prin unu fanatismu cu multu mai esageratu, si alu carei'a programu este reinvierea unoru timpuri de potere musulmana, cari n'au se mai revia, timpurile lui Mahomedu II, timpurile lui Baiazetu. Aceste timpuri de potere póte ca ar' fi potutu reveni pentru imperiulu ottomanu, dér' negresitu, ca ele n'ar' fi revenitu prin fanatismu, prin robia si prin focu. Ele de sicuru n'ar' fi potutu reveni decatu recurgendu la civilisatiunea européna si chiamandu la viéti'a publica pe deosebitele nationalitati chrestine, cari traiescu in imperiulu ottomanu, assecurandu-le nu numai drepturile omenesci, dér' dandu-le si o esistentia politica si o administratiune authonoma. Jun'a Turcia n'a urmatu asiá; ea ascépta reinvierea gloriei ottomane dela reinvierea iataganului care, din fericirea lumei, este astadi tocitu pentru vecia! Ali-pasi'a si Resid-pasi'a si Fuad-pasi'a resistau la cererile, la faptele romaniloru, inse veniau momente candu ei totu cedeu; astfelu ca marele acte ale natiunii nóstre, seversite in deplin'a nóstra libertate — de-si camu tardiu — totusi au ajunsu a fi recunoscute de catra acesti barbati mari ai imperiului ottomanu! Si Europ'a si mic'a Romania sperau ca acei barbati de statu ai Turciei voru avé mostenitori. Din nenorocire ei au fostu sterpi si politic'a loru intielépta s'a ingropatu cu densii! Si astfelu Romani'a cá si Europ'a nu se mai intalnescu in Constantinopole cu ratiunea, cu mintea sanetósa, cu prudinti'a politica, cu ideele civilisatiunii moderne, ci dela 1866 incóce, ne-amu aflatu mai totudéun'a in faci'a fanatismului, in faci'a presumtiunii, ca semi-lun'a mai póte domnì asupr'a romaniloru. Astfelu ne-amu gasitu totudéun'a, o spunu cu dorere, in faci'a unei linii de negatiune, trasa si padita de toti ministrii turcesci fora osebire, de cate-ori unu interessu romanescu erá in jocu! —

Amu auditu unele glasuri dicundu si susutienendu ca noi nu facemu parte din Orientu, ca noi suntemu Occidentu; ca Orientulu incepe numai dincolo de Dunare!

Eróre mare!

Acést'a va fi, si trebuie se ne silimu se fia catu mai curendu; astadi acést'a nu este inca.

Prin civilisatiune, noi suntemu Occidentu; prin positiunea nóstra, prin interessele nóstre si mai cu séma in faci'a situatiunei Orientelui, care nu e inca limpedita, in facia chiaru cu tractatulu de Parisu, care cá corpu politicu, cá interessu mare europénu ne recunósce inca cá parte integranta a Turciei; in facia cu relele si necompletele definitiuni si stipulatiuni ale tractatului de Parisu, recunoscute nu de mine, ci recunoscute astadi de Europ'a intréga, cá stipulatiuni gresite si neindestulatórie, in faci'a tuturoru acestoru impregiurari si cu tractatulu de Parisu in mana, noi nu numai avemu dreptulu, dér' suntemu datori se recunóscemu, ca facemu parte din Orientu; si prin urmare, cá parte din Orientu, avemu si noi dreptulu si datori'a se dicemu unu cuventu in cestiunea Orientului! (Applause.)

Erá dér' e mare datoria, unu mare interessu din partea inaltei Porti se nu uite acést'a; si de a dou'a di dela tractatulu de Parisu, se cuvinea, in propriulu seu folosu, se traiésca in neintrerupta comunicatiune si schimbu de idei cu Romani'a, se fia in necontenita intimitate politica cu Romani'a! Nu a fostu asia! Dér' me oprescu acì spre a veni la actualitate. (Va urmá.)

Noutati diverse.

— (Auruiu din Transilvani'a.) Dupa unele cifre statistice publicate in diariele maghiare, in decursulu anului 1876 s'au scosu din minele de auru ale Transilvaniei 25, dicemu doue dieci si cinci centenarie (maji) de auru curatu, adeca atata, catu nu se mai scóse dela 1848 incóce. In a. 1875 au esitu numai 18 centenarie. De altumentrea cantitatea midiulocia de auru in Transilvani'a se póte computa pe fiacare anu la 20 centen. Observamu inse, ca acì e vorb'a numai de aurulu crudu curatu, catu se administra pe fiacare anu la „Camara", precumu se dice pe la noi, adeca la fiscu, la thesauru; ca ci multi particulari mai retienu din elu si in stare cruda, séu ilu dau in alta parte. Acumu cine scie, ca la monetele, care se batu, in auru se amesteca si arama séu argintu, in anumite cantitati (lega, liage), póte calcula usioru milliónele — care se producu din cate 20—25 cent., déca va cumpani de es. numai 1 napoleond'or, séu ceea ce e totu una, 1 galbinu de 8 florini. Déra inca celelalte thesaure immense ale acestei tieri! Cu tóte aceste: Sarmana Transilvania, vai de tine, pe ce mani ai apucatu!

— (Alta banda de talchari.) Aceea este in comitatulu Hont din Ungari'a, compusa din 8 unguri armati fórte bine.

— In capital'a B.-Pest'a s'au nascutu dela 1 Ian. incóce 4725 prunci si au muritu 4681 individi. Din cei nascuti camu 30% sunt de regula din patu nelegiuitu. Adeca acésta e moralitatea si civilisatiunea, cu care voiscu se ne indópe si pe noi.

(Errata.) In Nr. 34 pe col. 3, colóna 1, serie 37, in locu de diferintia, cetesce: d e f e r e n t i a, adeca aderintia consimtitória catra Europ'a. —

Pretiurile piacei

in 18 Maiu 1877.

Mesura	Speciea fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Hectolitru	Granu	fruntea	11	50
		midiulociu	10	80
		de diosu	10	—
	Mestecatu		8	65
	Secara	frumósa	6	50
		de midiulocu	6	—
	Ordiulu	frumosu	5	40
		de midiulocu	5	—
	Ovesulu	frumosu	3	60
		de midiulocu	3	50
	Porumbulu		6	10
	Meiu		6	40
	Hrisca		—	—
	Mazerea		6	50
	Lintea		—	—
	Faseolea		5	20
	Sementia de inu		—	—
	Cartofi		2	40
1 Chilo	Carne de vita		—	40
	„ de rimatoriu		—	44
	„ de berbece		—	—
100 Chilo	Seu de vita prospetu		40	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la bursa in 18 Maiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	6	fl. 13	cr	v. a.
Napoleoni — — —	10	„ 34	„	„
Augsburg — — —	113	„ 40	„	„
Londonu — — —	129	„ —	„	„
Imprumutulu nationalu —	63	„ 90	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%	58	„ —	„	„
Obligatiunile rurale ungare	72	„ 75	„	„
„ „ temesiane	70	„ —	„	„
„ „ transilvane	68	„ 50	„	„
„ „ croato-slav.	—	„ —	„	„
Actiunile bancei — —	768	„ —	„	„
„ creditului — —	134	„ 70	„	„

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.